

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 24. helmikuuta 2017
(OR. en)

6575/17

Toimielinten välinen asia:
2017/0043 (COD)

PECHE 68
CODEC 248

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	24. helmikuuta 2017
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2017) 97 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2017) 97 final.

Liite: COM(2017) 97 final

Bryssel 24.2.2017
COM(2017) 97 final

2017/0043 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia
koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta**

{SWD(2017) 63 final}
{SWD(2017) 64 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Adrianmeri (Välimeren yleisen kalastuskomission maantieteelliset osa-alueet 17 ja 18)¹ on Välimeren tärkeä osa-alue, jonka osuus Välimeren kokonaissaaliin arvosta on noin kolmasosa². Pienet pelagiset lajit (uivat lähellä pintaa) ovat tärkeä osatekijä Adrianmeren kalastuksessa ja merkittävä tulonlähde merialueen kalastussektorille. Arvokkaimpia ja tavoitelluimpia pieniä pelagisia lajeja Adrianmerellä ovat sardelli ja sardiini.

Pienten pelagisten lajien saaliit ovat lähes kokonaan sardellia ja sardiinia,³ ja niistä arvokkaampi on sardelli, joka yleensä on kalastuksen kohteena. Ylivoimaisesti suurimman osan pyytävät Italia ja Kroatia, Adrianmeren pohjoisosassa. Lisäksi sitä kalastaa muista jäsenvaltioista ainoastaan Slovenia, jonka osuus kokonaissaaliista on alle prosentin, sekä yhtä pienillä saalisosuuksilla Albania ja Montenegro.³

Nykyisin pienten pelagisten lajien kalastusta säädellään usealla oikeudellisella kehyksellä kansallisella, EU:n kattavalla ja kansainvälisellä tasolla. Kroatia, Italia ja Slovenia ovat hyväksyneet kalavarojen kestävä hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 (Välimeri-asetus)⁴ mukaisesti kansalliset hoitosuunnitelmat, joita sovelletaan pienten pelagisten lajien kalastuksessa käytettäviin pyydyksiin eli kurenuottiin ja pelagisiin trooleihin. EU:n tasolla sallitaan rajallinen määrä saaliiden poisheittämisiä kolmivuotisen poisheittämissuunnitelman⁵ nojalla. Kansainvälisellä tasolla Välimeren yleinen kalastuskomissio (GFCM) on hyväksynyt hoitosuunnitelman⁶ ja peräkkäin toteutettavat kiireelliset toimenpiteet⁷.

Edellä mainituista hoitotoimenpiteistä huolimatta uusimmat tieteelliset lausunnot osoittavat, että sardellia ja sardiinia kalastetaan Adrianmerellä yhä liikaa ja että kannat todennäköisesti heikkenevät edelleen. Tilanne pahenee, sillä siirrymme yhä kauemmas kalastuksen kestävästä

¹ <http://www.fao.org/3/a-ax817e.pdf>.

² GFCM (2016) *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries*.

³ FAO:n saaliistuotantotilasto, tiedot tallennettu 10. toukokuuta 2016.

⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävä hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁵ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1392/2014, annettu 20 päivänä lokakuuta 2014, poisheittämissuunnitelmasta Välimerellä harjoitettavaa tiettyjen pienten pelagisten lajien kalastusta varten (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 21).

⁶ Suositus GFCM 37/2013/1 pienten pelagisten lajien monivuotisesta hoitosuunnitelmasta GFCM:n maantieteellisellä osa-alueella 17 (pohjoinen Adrianmeri) ja pienten pelagisten lajien kalastuksessa sovellettavista siirtymäkauden säilyttämistoimenpiteistä GFCM:n maantieteellisellä osa-alueella 18 (eteläinen Adrianmeri).

⁷ Suositus GFCM/38/2014/1 suosituksen GFCM/37/2013/1 muuttamisesta ja pieniä pelagisia kantoja GFCM:n maantieteellisellä osa-alueella 17 koskevista varo- ja kiireellisistä toimenpiteistä vuonna 2015; suositus GFCM/39/2015/1 pieniä pelagisia kantoja Adrianmerellä (maantieteellisillä osa-alueilla 17 ja 18) koskevista uusista varo- ja kiireellisistä toimenpiteistä vuonna 2016 sekä suositus GFCM/40/2016/3 pieniä pelagisia kantoja Adrianmerellä (maantieteellisillä osa-alueilla 17 ja 18) koskevista uusista kiireellisistä toimenpiteistä vuosina 2017 ja 2018. Suositukset ovat saatavilla osoitteessa: <http://www.fao.org/gfcm/decisions/en/>.

tasoista ja olemme kaukana yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013⁸, jäljempänä 'perusasetus', vahvistetusta tavoitteesta hyödyntää kantoja kestävän enimmäistuoton tasolla viimeistään vuonna 2020. Viimeisimpien tieteellisten lausuntojen mukaan kummankin lajin saaliita on vähennettävä merkittävästi, jotta niiden kalastus saadaan kestävälle tasolle.⁹

Kalastuksenhoidon nykyinen kehys perustuu lähinnä pyyntiponnistuksen ja kalastuskapasiteetin rajoittamiseen ja useisiin täydentäviin toimenpiteisiin, joihin kuuluvat muun muassa alueellisesti ja ajallisesti määritellyt kalastuskiellot ja purkamisen vähimmäiskoot. Yksityiskohtaisesti toimenpiteet kuitenkin vaihtelevat maantieteellisesti (asianomaisten kolmen jäsenvaltion ja kansainvälisten vesialueiden välillä), ja niitä on myös muutettu useaan kertaan viime vuosien aikana. Esimerkiksi kalastuskieltoajat (jolloin kalastus ei ole sallittu) ovat erilaiset kolmessa Adrianmeren alueen jäsenvaltiossa, ja niitä on myös muutettu vuosittain viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana. Kalastuksenhoidon jatkuvasti muuttuvan ja monimutkaisen kehysten vuoksi kalastusalan on vaikeaa tuntea kulloinkin voimassa olevia sääntöjä ja noudattaa niitä. Yhden kannan hoito eri sääntöjen mukaan alueen eri osissa ei myöskään ole kovin tuloksellista. Esimerkiksi kieltämällä kalastus jollakin alueella yhden jäsenvaltion kansallisten sääntöjen perusteella saattaa yksinkertaisesti johtaa siihen, että pyyntiponnistus siirretään Adrianmeren johonkin toiseen osaan ja kohdistetaan kalakannan osaan, jonka kalastus on tuona aikana sallittua.

Kalastuksenhoidon nykyistä kehystä koskevissa arvioinneissa on päätelty sen olevan tehoton sekä riittämätön varmistamaan, että kantoja kalastetaan kestävällä tasolla viimeistään vuonna 2020. EU:n tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF)¹⁰ on suosittanut, että kalastuksenhoidosta vastaavat harkitsisivat saalis- (tai purkamis-) rajoitusten käyttöä tehokkaampana välineenä pienten pelagisten lajien hoitamisessa.^{11 12} Parvia muodostavien (tiheinä populaatioina esiintyvien) pienten pelagisten lajien kantojen hoitoa pyyntiponnistukseen perusteella pidetään riskialttiimpana. Esimerkiksi pyyntiponnistuksen 20 prosentin vähennys ei välttämättä merkitse saaliiden tai kalastuskuolevuuden vähentymistä 20 prosentilla. Jos alus osuu pienten pelagisten kalojen parveen, se voi pyytää suuren määrän lyhyessä ajassa. Saaliiden vähentäminen puolestaan vähentää samassa suhteessa kalastuskuolevuutta.

Tässä ehdotuksessa käsitellään pienten pelagisten lajien kantojen liikkakalastuksen ongelmaa, johon ovat syynä kestävä kalastus ja tehon hallinto. Monivuotisen suunnitelman tärkeimpänä tavoitteena on tervehdyttää kannat ja kalastussektori huolehtimalla siitä, että kalastus on kestävä. Näin varmistetaan, että kalastussektori voi edelleen käyttää pitkäaikaisesti kyseistä luonnonvaraa. Monivuotinen suunnitelma helpottaa myös

⁸ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁹ STECF (2015) – *Small pelagic stocks in the Adriatic Sea* (Pienten pelagisten lajien kannat Adrianmerellä). *Mediterranean assessments part 1* (Välimeri-arviot, osa 1) (STECF-15-14). Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, EUR 27492 EN, JRC 97707, 52 s.

¹⁰ Komission päätös, tehty 26 päivänä elokuuta 2005, tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean perustamisesta (2005/629/EY).

¹¹ Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) *Assessment of Mediterranean Sea stocks - part 2* (STECF-11-14) (STECF:n arvio Välimeren kannoista - osa 2).

¹² Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) raportit – 51. täysistunnon raportti (PLEN-16-01). 2016. Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, EUR 27917 EN, JRC 101442, 95 s.

purkamisvelvoitteen käyttöönottoa, sillä se tarjoaa perustan poikkeusten käytölle tietyissä rajatuissa tilanteissa. Monivuotisen suunnitelman laatiminen luo myös mahdollisuuden käyttää alueellistamista, joka liittyy merialueen ympärillä sijaitsevat jäsenvaltiot mukaan asianomaisia osapuolia koskevien kalastuksenhoidon sääntöjen laadintaan. Ajatuksena on saada kalastusalan toimijat tuntemaan säännöt omakseen ja näin parantaa niiden noudattamista ja viime kädessä niiden vaikuttavuutta. Näin myös kevennetään päätöksentekoprosessia tehden sitä tehokkaammaksi ja reagoivammaksi muuttuviin olosuhteisiin ja tuoden sitä lähemmäs asianomaisia toimijoita silloin, kun on kyse luonteeltaan hyvin teknisistä asioista.

Monivuotinen suunnitelma sisältäisi kalastuskuolevuutta koskevat tavoitteet ilmaistuna vaihteluväleinä kunkin kannan osalta, jos mahdollista. Niiden perusteella asetettaisiin kyseisten kantojen vuotuiset saalisrajoitukset. Lisäksi monivuotiseen suunnitelmaan sisältyisivät suojatoimenpiteet kehykseksi kantojen elvyttämiselle silloin, kun kannat alittavat turvallisen biologisen rajan.

Monivuotista suunnitelmaa sovelletaan kaikkiin EU:n kalastusalueisiin riippumatta siitä, mikä on niiden osuus kalastuksesta Adrianmerellä (EU:n vesillä ja kansainvälisillä vesillä). Tämä on yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaista sekä sopusoinnussa kyseisten alusten asianomaisiin kalakantoihin kohdistamien vaikutusten kanssa.

Seuraavat asetuksen (EU) N:o 1380/2013, jäljempänä 'perusasetus', säännökset ovat merkityksellisiä monivuotisen suunnitelman kannalta:

- Perusasetuksen 9 ja 10 artiklaan sisältyvät **monivuotisten suunnitelmien tavoitteita ja sisältöä** koskevat säännökset. Perusasetuksen 10 artiklan mukaan monivuotiseen suunnitelmaan olisi sisällyttävä määrällisiä **tavoitteita**. Tavoitteita olisi täydennettävä **säilyttämisen viitearvoihin** liittyvillä **suojalausekesäännöksillä**.
- Perusasetuksen 15 artiklan nojalla **purkamisvelvoitetta** sovelletaan 1. tammikuuta 2015 alkaen pienten pelagisten lajien kalastukseen (eli seuraavien kalastukseen: makrilli, silli/silakka, piikkimakrilli, mustakiturska, karjukala, sardelli, hopeakuore, sardiini, kilohaili) kaikkialla EU:n vesillä. Perusasetuksen 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon yksityiskohdat on eriteltävä monivuotisissa suunnitelmissa mukaan lukien:
 - (a) erityiset säännökset sellaisia kalastuksia tai lajeja varten, joita koskee purkamisvelvoite;
 - (b) eritelmä vapautuksista, joita sovelletaan purkamisvelvoitteeseen;
 - (c) säännökset de minimis -poikkeuksista, jotka koskevat enintään 5 prosentin osuutta purkamisvelvoitteen alaisten lajien vuotuisesta kokonaissaaliista, tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuvien suhteettomien kustannusten välttämiseksi.
- Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastushoitoetu, voivat toimittaa **yhteisiä suosituksia** hyväksyttävistä toimenpiteistä, jos komissiolle on siirretty valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä monivuotisen hoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

Monivuotiseen suunnitelmaan sisältyy myös erityisiä **valvontasäännöksiä**, joiden tarkoituksena on mukauttaa Adrianmeren pienten pelagisten lajien kalastuksen erityistilanteeseen yleiset valvontatoimenpiteet, jotka vahvistetaan yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20. marraskuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009¹³. Kyseisessä asetuksessa säädetään valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevasta järjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 asiaa koskevat säännökset ovat seuraavat:

- Asetuksen 9 artiklan mukaan kalastusaluksella, jonka suurin pituus on vähintään 12 metriä, on oltava asennettuna täysin toimiva laite, joka mahdollistaa kyseisen aluksen **paikantamisen ja tunnistamisen automaattisesti alusten satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen** lähettämällä säännöllisesti paikkatietoja. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksella on mahdollisuus määrittää kalastusaluksen sijainti.
- Asetuksen 15 artiklan mukaan kalastusalusten, joiden suurin pituus on vähintään 12 metriä, päälliköiden on **käytettävä sähköisiä kalastuspäiväkirjoja** ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran päivässä.
- Asetuksen 17 artiklan mukaan kalastusalusten, joiden suurin pituus on vähintään 12 metriä ja jotka kalastavat monivuotisen suunnitelman kattamia kantoja, päälliköiden, joita koskee velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti, on **ilmoitettava** alus- ja saalistiedot lippujäsenvaltionsa **toimivaltaisille viranomaisille** vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaika.
- Edellä mainittujen säännösten mukauttaminen tietyn kalastuksen erityispiirteisiin monivuotisella suunnitelmalla saattaa olla tarkoituksenmukaista.
- Asetuksen 43 artiklan mukaisesti monivuotisissa suunnitelmissa voidaan asettaa kynnysarvot, joiden ylittyessä kantojen saaliit on purettava **nimetyissä satamissa**.

Yleisesitys monivuotisen suunnitelman erityisistä säännöksistä on jaksossa 5.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

¹³ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan yleinen kehys ja määritellään tilanteet, joissa neuvoston ja Euroopan parlamentin on hyväksyttävä monivuotisia suunnitelmia.

Tässä ehdotuksessa Adrianmeren pieniä pelagisia lajeja koskevaksi monivuotiseksi suunnitelmaksi noudatetaan monivuotisen suunnitelman tavoitteiden, päämäärien ja suojatoimenpiteiden määrittämisessä ja purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi samaa lähestymistapaa kuin äskettäin hyväksytyssä Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta 6. heinäkuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1139¹⁴.

Kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98¹⁵ säädetään tekniset suojelutoimenpiteet eli saaliiden koostumusta koskevat säännöt, aluksesta purettavien kalojen vähimmäiskoot ja kalastuskieltoalueet ja -kaudet tiettyjä kalastuksia varten. Se on parhaillaan tarkistettavana ja korvataan, jos ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla¹⁶ hyväksytään. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot voisivat muuttaa teknisiä toimenpiteitä alueellistamisprosessin kautta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus ja sen tavoitteet ovat unionin politiikkojen mukaisia, ja niistä mainittakoon erityisesti ympäristöpolitiikat, kuten **meristrategiapuitteidirektiivi**¹⁷ ja sen tavoitteet saavuttaa ympäristön hyvä tila EU:n merillä vuoteen 2020 mennessä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotuksen säännökset liittyvät meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen eli ne ovat toimenpiteitä, jotka kuuluvat Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen ja täyttää sen vaatimukset. Sekä sardelli- ja sardiinikannat

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

¹⁶ COM/2016/0134 final – 2016/074 (COD).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

että asianomaiset kalastusalukset liikkuvat vapaasti yli kansainvälisten rajojen, joten tavoitteita ei todennäköisesti saavutettaisi pelkästään jäsenvaltioiden tason toimilla. Jotta toimenpiteet olisivat vaikuttavia, ne olisi toteutettava koordinoitusti ja niitä olisi sovellettava kannan koko levinneisyysalueeseen ja kaikkiin laivastoihin, joita asia koskee.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetut toimenpiteet ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia, koska ne ovat asianmukaisia ja tarpeellisia eikä käytettävissä ole vähemmän rajoittavia toimenpiteitä, joilla päästäisiin haluttuihin politiikan tavoitteisiin. Kuultujen sidosryhmien kesken vallitsee laaja yksimielisyys siitä, ettei nykyinen oikeudellinen kehys, joka muodostuu kansallisesta lainsäädännöstä, EU:n poisheittämissuunnitelmasta sekä Välimeren yleisen kalastuskomission toteuttamista toimenpiteistä, ole riittävä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Ehdotusta ja sen vaikutustenarviointia laadittaessa on toteutettu eri tasoilla kuuleminen, johon osallistui sidosryhmiä, tutkijoita, yksittäisiä kansalaisia, julkisia hallintoja ja asian parissa toimivia komission yksiköitä.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmiä kuultiin kohdennetusti; erityisesti kuultiin **Välimeren neuvoo-antavaa toimikuntaa** (MEDAC)¹⁸, joka on edustavin kalastusalan sidosryhmien organisaatio Välimerellä. MEDAC edustaa kaikkia osapuolia, joita tämä ehdotus koskee. Niihin kuuluvat kalastusala pienimuotoinen kalastus mukaan luettuna, jalostussektori, ammattiliitot ja muut intressiryhmät kuten ympäristöjärjestöt, kuluttajaryhmittymät sekä Välimeren alueella yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa toimivat urheilu-/virkistyskalastusyhteisöt.

MEDAC:lla on ollut vuodesta 2014 työryhmä, joka keskittyy Adrianmeren pieniä pelagisia lajeja koskevan monivuotisen suunnitelman kehittämiseen. Työryhmä piti kuusi kokousta, joihin osallistui edustajat komission meri- ja kalastusasioiden pääosastosta (MARE), Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta, tiedeyhteisöstä, teollisuudesta sekä jäsenvaltioiden kalastushallinnoista.¹⁹ Maaliskuussa 2016 MEDAC antoi lausunnon pohjoisen Adrianmeren pieniä pelagisia lajeja koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta.²⁰ Muutamia MEDAC:n suositamia toimenpiteitä on sisällytetty tähän ehdotukseen, nimittäin sähköisten kalastuspäiväkirjojen ja aluksen asemaa seuraavien sähköisten järjestelmien käytön

¹⁸ <http://www.med-ac.eu/>.

¹⁹ 8. lokakuuta 2014, Split (Kroatia); 20. marraskuuta 2014, Rooma (Italia); 11. maaliskuuta 2015, Rooma (Italia); 23. huhtikuuta 2015, Marseille (Ranska); 1. kesäkuuta 2015, Madrid (Espanja); 17. helmikuuta 2016, Rooma (Italia).

²⁰ MEDAC (2016). *MEDAC Advice on LTMP for Small Pelagics in GSA 17 (Northern Adriatic)* (MEDAC:n lausunto pieniä pelagisia lajeja koskevasta pitkän aikavälin hoitosuunnitelmasta naabieteellisellä osa-alueella 17 (pohjoinen Adrianmeri), 11. maaliskuuta 2016 (Prot. 94/2016).

laajentaminen sekä purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi tarvittavien toimenpiteiden sisällyttäminen suunnitelmaan.

Komissio järjesti lisäksi 18. syyskuuta 2015 **Adrianmeren pienten pelagisten lajien kalastusta koskevan tieteellisen ja teknisen seminaarin**, joka kokosi yhteen tutkijoita, MEDAC:n sekä jäsenvaltioiden kalastusviranomaiset. Yleisesti oltiin yksimielisiä siitä, että sardellia ja sardiinia kalastetaan liikaa ja että nyt on aika toimia.

Sitä seurasi 21.–25. syyskuuta 2015 työpaja **kestävän enimmäistuoton saavuttamisesta** eri tapaustutkimuksissa Adrianmeren pienten pelagisten lajien kannat mukaan luettuina. Työpaja järjestettiin komission rahoittaman, kalastuksenhoidon skenaarioita monivuotisten hoitosuunnitelmien laatimista varten Välimerelle ja Mustallemerelle käsittelevän hankkeen yhteydessä. Tämän tapaamisen ansiosta eri toimijat (komissio, MEDAC, riippumattomat asiantuntijat, hankkeen toteuttavat konsultit) saattoivat keskustella ja sopia erilaisista kalastuksenhoidon vaihtoehtoista ja eri kriteereistä ja suunnitelluista skenaarioista kestävän enimmäistuoton (F_{MSY}) saavuttamiseksi kyseisen hankkeen yhteydessä.

Toteutettiin myös Välimeren kalastuksiin liittyvien sidosryhmien (kahdeksan jäsenvaltion viranomaiset, tutkimuslaitokset kahdeksasta jäsenvaltiosta, viisi kansalaisjärjestöä, teollisuuden edustajat kahdeksasta jäsenvaltiosta) kuuleminen osana **Välimeri-asetuksen takautuvaa arviointia koskevaa selvitystä**²¹, johon sisältyy Adrianmeren pieniä pelagisia lajeja koskeva tapaustutkimus. Selvitys tuotti hyödyllistä tietoa ongelman määrittelystä sekä nykyisen toimintakehyksen vaikuttavuudesta. Ylivoimaisesti suurin osa sidosryhmistä oli yhtä mieltä siitä, että kalakantoja liikakalastettiin Välimerellä rajusti, ja suurin osa vastaajista kaikissa sidosryhmäluokissa totesi, ettei kantojen tilassa ollut toistaiseksi havaittu paranemista. Toinen kriittiseksi määritelty ongelma käsitti huolia Välimeren kalastusten tulevasta sosioekonomisesta kestävydestä.

Lisäksi pohjoisen Adrianmeren pienten pelagisten lajien kalastuksesta järjestettiin laaja **julkinen internet-kuuleminen** 22. toukokuuta 2015 ja 11. syyskuuta 2015 välisenä aikana²². Jäsenvaltioilta, MEDAC:lta, teollisuuden edustajilta, kansalaisjärjestöiltä ja kansalaisilta saatiin yhteensä 15 yksityiskohtaista vastausta. Keskeiset päätelmät olivat seuraavat:

- Useimmat vastaajat olivat yhtä mieltä siitä, että tarvitaan EU:n tason monivuotinen suunnitelma, koska nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä ei ole otettu riittävästi huomioon alueen kalastusten erityispiirteitä eikä yhteistä

²¹ Wakeford *et al.* (2016). *Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation. Final report* (heinäkuu 2016). http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm

²² http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/northern-adriatic-multiannual/index_en.htm — Julkinen kuuleminen koski ainoastaan pohjoista Adrianmerta, sillä ylivoimaisesti suurin osa pieniin pelagisiin lajeihin liittyvästä kalastustoiminnasta tapahtuu siellä ja ensin komissio harkitsikin tekensä ehdotuksen pohjoista Adrianmerta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta mutta päätti sitten laajentaa soveltamisalaa hieman niin, että se kattaa koko Adrianmeren. Soveltamisalaa päätettiin laajentaa, jotta se kattaisi koko alueen, jolla kantaa esiintyy ja jotta vältettäisiin suhteettomat kustannukset, jotka aiheutuisivat siitä, että pelkästään eteläiselle Adrianmerelle olisi tulevaisuudessa laadittava erillinen monivuotinen suunnitelma, vaikka kalastus on siellä erittäin vähäistä (vuonna 2013 Adrianmerellä pyydytystä sardellista ja sardiinista 6 % purettiin eteläisen Adrianmeren alueella, ja suuri osa tästä saalista oli tosiasiaa pyydetty pohjoisella Adrianmerellä). Eteläisellä Adrianmerellä tehtyjen purkamisten osuus on vähentynyt jatkuvasti vuodesta 2008.

kalastuspolitiikkaa panna siinä täytäntöön täysimääräisesti – tämä koskee erityisesti alueellistamisen periaatetta.

- Nykyistä kehystä pidetään liian monimutkaisena.
 - EU:n panos olisi rajoitettava suuntaviivojen ja tavoitteiden määrittelyyn.
 - Kalastusten ja ympäristötekijöiden väliset vuorovaikutukset olisi otettava huomioon.
 - Toimenpiteet olisi kohdistettava yksinomaan kohdelajeihin.
 - Purkamisvelvoitteeseen liittyvät tekniset toimenpiteet ja lisätoimenpiteet olisi hyväksyttävä alueellistamisen kautta eikä niitä pitäisi vahvistaa monivuotisessa suunnitelmassa.
 - Teknisissä toimenpiteissä olisi painotuttava spatiaalisiin ja ajallisiin kalastuskieltoihin eikä niinkään suurempaan valikoivuuteen silmäkoon perusteella.
 - Monivuotisissa suunnitelmissa olisi käytettävä mukauttavaa lähestymistapaa, ja niissä olisi otettava oikeassa suhteessa huomioon asianomaisten eri laivastojen saalisosuudet.
- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tätä ehdotusta tukevat edellä kuvatun julkisen kuulemisen ja seuraavassa jaksossa kuvatun takautuvaa arviointia koskevan selvityksen lisäksi useat keskeiset selvitykset.

Vuonna 2014 komissio tilasi selvityksen, jonka aiheena oli tiedon lisääminen Adrianmeren tärkeimpiin kalastuksiin liittyvistä keskeisistä sosioekonomisista seikoista. Selvityksessä pyritään määrittelemään Adrianmeren pääasialliset kalastukset, kuvaamaan kanta-arvioiden tila ja asianomaisia kantoja koskevat tieteelliset lausunnot sekä antamaan Adrianmeren rantavalttioiden harjoittamien eri kalastusten osalta tärkeitä sosioekonomisia tietoja. Selvitys valmistui vuonna 2015.²³

Lisäksi MARE-pääosasto käynnisti vuonna 2014 tutkimuksen arvioidakseen monivuotisia suunnitelmia varten erilaisia kalastuksen hoidon skenaarioita yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti²⁴. Tutkimus käsitti neljä tapaustutkimusta, joista yksi koski pienten pelagisten lajien kalastusta Adrianmerellä. Sen jälkeen arvioitiin biotaloudellista mallinnusta käyttäen ympäristö-, sosiaali- ja talousvaikutukset, joita eri skenaarioissa kohdistuisi eri laivastonosiin.

²³ Lembo et al. (2015). *Improved knowledge of the main socio-economic aspects related to the most important fisheries in the Adriatic Sea (SEDAF)*. MARE-puotesopimuksen erillissopimus 10 http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

²⁴ Spedicato et al. (2016). *Study on the evaluation of specific management scenarios for the preparation of multi-annual management plans in the Mediterranean and the Black Sea* - CALL MARE/2014/27. http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm.

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Välimeri-asetuksen takautuvaa arviointia koskevassa selvityksessä²¹ todettiin, että huolimatta monista asetuksen nojalla parhaillaan toteutettavista toimenpiteistä suurin osa asetuksen tavoitteista näytti jäävän toteutumatta pohjoisen Adrianmeren alueella tai että tulokset niiden vaikuttavuudesta eivät olleet selviä näytön vähäisyyden vuoksi. Esimerkiksi kaikki selvitystä varten kuullut kansalliset viranomaiset olivat havainneet vain vähän tai eivät olleet havainneet lainkaan vaikutusta pyyntiponnistuksen vähentymiseen pohjoisella Adrianmerellä ja Välimeri-asetuksella oli ollut vähäinen vaikutus alusten lukumäärään ja työllisyyteen Italiassa ja Kroatiaassa.

STECF on analysoinut²⁵ erillisen tutkimuksen²⁶ perusteella jäsenvaltioiden Välimeri-asetuksen nojalla hyväksymiä **kansallisia hoitosuunnitelmia**. STECF päätteli, että saaliiden vähennykset ovat nykyisten kansallisten hoitosuunnitelmien puitteissa riittämättömiä, jotta **kalastuksessa saavutettaisiin kestävät tasot vuoteen 2020 mennessä**. Tämän vuoksi STECF katsoo, että jollei kansallisia hoitosuunnitelmia muuteta, yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttaminen on hyvin epätodennäköistä.

Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) puitteissa toteutettuihin kansainvälisiin toimenpiteisiin kuuluu sardellin ja sardiinin kalastusta Adrianmerellä koskeva **hoitotoimenpiteiden biotaloudellinen arviointi**, jonka GFCM toteutti vuonna 2015.²⁷ Simulaatiot osoittavat, että kalastuskuolevuuden nykyiset tasot²⁸ ovat liian korkeat, GFCM:n toteuttamista kiireellisistä toimenpiteistä huolimatta. Jos ne pysyvät korkeina, sardelli- ja sardiinikannat jäävät turvallisten biologisten rajojen alapuolelle tai suorastaan romahtavat vuosien 2020 ja 2030 välillä.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarviointi Adrianmeren pieniä pelagisia lajeja koskevaa monivuotista suunnitelmaa varten on tehty uuden yhteisen kalastuspolitiikan sekä teknisiä toimenpiteitä koskevien asetusten uudelleenlaadinnan yhteydessä. Näin ollen seuraavilla vaikutustenarvioinneilla on merkitystä tämän ehdotuksen kannalta:

- YKP:n uudistus²⁹
- Purkamisvelvoitteen käyttöönoton vaikutukset^{30,31}
- YKP:n sosioekonomiset ulottuvuudet³²

²⁵ Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea – 49. täysistunnon raportti (PLEN-15-02), 6.–10. heinäkuuta 2015, Varese.

²⁶ MAREA-puitesopimuksen (Mediterranean halieutic resources evaluation and advice) erillissopimus 9; Task 4 – tapauskohtainen tieteellinen lausunto yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanon tueksi, *Scientific advice on the conformity of management plans with the requirements of the Common Fisheries Policy in the Mediterranean Sea*, tarkistettu raportti 8.8.2014.

²⁷ *GFCM (2016) report of the workshop on bio-economic assessment of management measures (WKMSE)*, 1.–3. helmikuuta 2016.

²⁸ Laskettu ottaen huomioon keskimääräinen kalastuskuolevuus vuosina 2012, 2013 ja 2014.

²⁹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/impact_assessments_en.htm.

³⁰ Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea – 45. täysistunnon raportti (PLEN-14-01).

³¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU\(2015\)540360_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/540360/IPOL_STU(2015)540360_EN.pdf).

³² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/socio_economic_dimension/index_en.htm.

- Uuden teknisiä toimenpiteitä koskevan asetuksen laatiminen³³.

Lisäksi toteutettiin tätä säädösehdotusta monivuotisen suunnitelman vahvistamiseksi Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja ja niitä hyödyntäviä kalastuksia varten koskeva vaikutustenarviointi.

Viimeksi mainitussa vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin seuraavia toimintavaihtoehtoja:

- **Vaihtoehto 0:** Ei-oikeudellisesti sitovan välineen tai ”pehmeän” oikeuslähteen käyttö (hylättiin aikaisessa vaiheessa);
- **Vaihtoehto 1:** Vallitsevan tilanteen säilyttäminen (perusskenaario, johon muita vaihtoehtoja verrattiin);
- **Vaihtoehto 2:** EU:n asetuksen laadinta pienten pelagisten lajien kalastuksenhoitoa varten tavoitteena kestävästi kalastetut kannat joko vuonna 2018 tai vuonna 2020 (kaksi alavaihtoehtoa). Vaihtoehdossa 2 ehdotetaan uutta kalastuksenhoidon mekanismia, jossa painotetaan kalastuksen tuotantomäärää saalisrajoituksia asettamalla. Tätä toimintamallia on testattu menestyksekkäästi EU:n muilla vesialueilla, ja tuloksena on ollut kantojen parempi tila;
- **Vaihtoehto 3:** Yritys kalastuksenhoidon nykyisen kehyksen (kansallisen lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden) parantamiseksi, joka voi johtaa parhaimpaan tai huonoimpaan skenaarioon riippuen siitä, onnistuuko yritys.

Parhaana pidettiin vaihtoehtoa 2 – EU:n asetus pienten pelagisten lajien kalastuksenhoitoa varten – jonka todettiin olevan ainoa vaihtoehto, joka toteuttaisi kaikki tavoitteet. Yleisesti ottaen vaihtoehdolla 2 odotetaan saavutettavan sardellin ja sardiinin parempi säilyttämisen tila, joka viime kädessä tervehdyttää kyseisestä luonnonvarasta riippuvaista kalastusalaa ja parantaa sen kestävyyttä samalla, kun yksittäisten kalastajien ansiot paranevat ja kannattavuus paranee kokonaisuudessaan nykytilanteeseen verrattuna.

On todennäköistä, että siirtyminen kalastuksessa tällaiseen kestävämpään tilaan edellyttää supistuksia kalastusalalla muun muassa työvoiman ja alan saamien kokonaistulojen osalta. Kun saaliit vähenevät, ensimyyntin hinnat todennäköisesti nousevat, mikä saattaa jossain määrin kompensoida saaliiden vähenemisestä johtuvaa tulojen menetystä kalastusalalla. Jalostussektorin (erityisesti Kroatiaassa ja Italiassa) on ehkä lisättävä tuontia muista maista. Eri asianomaisten alojen käytettävissä on erityisiä rahoitusvälineitä ja toimenpiteitä tämän siirtymäkauden aikana.

Vaihtoehdossa 2 ylivoimaisesti suurin osa sidosryhmistä katsoi, että vuosi 2020 oli vuotta 2018 parempi tavoite kestävä kalastuksen saavuttamiselle. Se on myös realistisempi tavoite, kun tarkastellaan EU:n tason monivuotisen suunnitelman voimaantulon todennäköistä ajankohtaa.

³³ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja – Vaikutusten arviointi – oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla, neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1098/2007 ja (EY) N:o 1224/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1343/2011 ja (EU) N:o 1380/2013 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 894/97, (EY) N:o 850/98, (EY) N:o 2549/2000, (EY) N:o 254/2002, (EY) N:o 812/2004 ja (EY) N:o 2187/2005 kumoamisesta (SWD/2016/057 final - 2016/074 (COD)).

Yksikään kuulluista sidosryhmistä ei maininnut pehmeää oikeuslähdettä (vaihtoehtoa 0) toteuttamiskelpoisena toimintavaihtoehtona. Julkisen kuulemisen aikana ainoastaan yksi sidosryhmä vastasi, että nykyinen kehys (vaihtoehto 1) on riittävä. Kaikki vastaajat yhtä lukuun ottamatta olivat sitä mieltä, että nykyisen kehyksen muuttaminen ei riittäisi (vaihtoehto 3). MEDAC (johon kuuluu teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan edustajia), kansalaisjärjestöt, viranomaiset, tutkimuslaitokset sekä Kroatia, Italia ja Slovenia kannattivat monivuotisen suunnitelman laatimista (vaihtoehto 2) siten, että alavaihtoehtoista selvästi suosittu oli vuosi 2020.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämä ehdotus ei ole sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaan REFIT-ohjelmaan kuuluva aloite. Sen avulla kuitenkin yksinkertaistetaan sovellettavaa Euroopan unionin lainsäädäntöä. Monivuotinen suunnitelma olisi yksi yksittäinen väline, johon sisältyvät kaikki asianomaisten kalastusten hoitoon liittyvät säännökset EU:n tasolla, kun taas nykyisessä järjestelmässä on säännöksiä kolmesta nykyisestä hoitosuunnitelmasta, jotka on hyväksytty kolmella eri kansallisella säädöksellä, EU:n poisheittämissuunnitelman lisäksi.

Kalastuksenhoidon nykyinen kehys on monimutkainen ja myös muuttuu jatkuvasti. Yksinkertaistaminen, parempi pysyvyys ja läpinäkyvyys olisivat niin ollen merkittäviä parannuksia nykytilanteeseen verrattuna.

Monivuotinen suunnitelma olisi myös nykyistä yksinkertaisempi ja avoimempi hallinnointijärjestelmä, kun tarkastellaan tieteellisten lausuntojen muuttamista kalastuksenhoitotoimenpiteiksi. Tutkijat antaisivat vuosittain tieteelliset lausuntonsa, joissa myös ilmoitettaisiin kunkin lajin osalta kalastuksen kestävä tason takaavat saalisrajoitukset. Tuotantomäärään perustuvan valvonnan järjestelmässä kalastuskuolevuuden tarvittava vähennys merkitsee saalismäärien välitöntä supistamista, toisin kuin panokseen perustuvassa valvonnassa (joka perustuu esim. pyyntiponnistuksen ta kapasiteetin hallinnointiin). Monivuotinen suunnitelma lisäisi myös vakautta ja ennustettavuutta luonnonvaran saatavuuden osalta pienten pelagisten lajien kalastussektorilla.

Yhteinen kalastuspolitiikka on politiikan ala, joka koskee erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Ne ovat kalastusalalla pikemminkin sääntö kuin poikkeus. Adrianmeren pienten pelagisten lajien kalastuksessa lähes kaikki kalastusyrietykset ja suuri enemmistö jalostussektorin yrityksistä ovat mikroyrityksiä tai pk-yrityksiä. Sen vuoksi ei ole perusteita sulkea niitä tämän ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle koon vuoksi, tai muussa tapauksessa sen ulkopuolelle jäisi ylivoimaisesti suurin osa alasta, jolloin tämä ehdotus olisi turha. EU:n monivuotista suunnitelmaa sovellettaisiin sen vuoksi kaikkiin yrityksiin, myös pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin. Tästä syystä kaikki edellä kuvatut vaikutukset koskisivat todennäköisesti kaikkia yrityksiä eriasteisesti sen mukaan, kuinka jäsenvaltiot päättävät kohdentaa tarvittavat kalastuksen vähennykset eri laivastonsiin.

- **Perusoikeudet**

Tämä ehdotus on kokonaisuudessaan **EU:n perusoikeuskirjan**³⁴ mukainen ja erityisesti sen 37 artiklan mukainen, jossa säädetään, että ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön

³⁴ Euroopan unionin perusoikeuskirja (2012/C 326/02) (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391).

laadun parantaminen on sisällytettävä Euroopan unionin politiikkoihin ja varmistettava kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Hoitotoimenpiteiden joidenkin vaikutusten seuranta tehdään osana yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoon liittyvää rutiiniluonteista työtä. Jäsenvaltiot keräävät jo nyt monivuotisen suunnitelman sosioekonomisten ja ympäristövaikutusten seuraamiseksi tarvittavat tiedot EU:n tiedonkeruulainsäädännön³⁵ nojalla. STECF arvioi myös säännöllisesti sardelli- ja sardiinikantojen tilaa sekä kalastus- ja jalostussektorien suorituskykyä. Monivuotisesta suunnitelmasta markkinoihin kohdistuvia vaikutuksia arvioi joka toinen vuosi Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden EU-seurantakeskus (EUMOFA)³⁶. Näin ollen perustiedot ovat saatavilla ja käytettävissä on menettely edellä mainittujen operatiivisten tavoitteiden sekä monivuotisen suunnitelman sosioekonomisten vaikutusten seuraamiseksi.

Monivuotisessa suunnitelmassa säädetään, että sen vaikutuksia asianomaisiin kantoihin arvioidaan säännöllisin väliajoin tieteellisten lausuntojen perusteella. On erittäin tärkeää määritellä tälle arvioinnille tarkoituksenmukainen ajanjakso, joka mahdollistaa alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen ja toteutuksen sekä niiden vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa. Arvioinnin ajankohdasta päätettäessä olisi myös otettava huomioon aikaero biologisten tietojen ja sosioekonomisten tietojen keruun välillä sekä tietoja arvioivien tieteellisten elinten käyttämä menetelmä. STECF:n suosituksen mukaan monivuotisten suunnitelmien arvioinnissa olisi käytettävä niiden vaikutuksia koskevia tietoja kolmen vuoden ajalta. STECF:n mukaan kestää viisi vuotta suunnitelman täytäntöönpanosta, ennen kuin tiedot kolmen vuoden jaksolta ovat käytettävissä³⁷. Sen vuoksi suunnitelma olisi arvioitava viiden vuoden välein.

Tältä osin on syytä huomata, että monivuotisen suunnitelman vaikutusten säännöllinen arviointi ei estä lainsäätäjiä muuttamasta suunnitelmaa mahdollisten uusien tieteellisten, poliittisten tai sosioekonomisten muutosten seurauksena.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisältyvän, kalavarojen säilyttämistä koskevan yleistavoitteen mukaisesti ja ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artikla, joissa vahvistetaan monivuotisten suunnitelmien periaatteet, tavoitteet ja sisältö, suunnitelman pääosat ovat seuraavat:

³⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1).

³⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/market/market_observatory/index_en.htm.

³⁷ STECF:n valmisteluryhmän raportti kalastusalan monivuotisten suunnitelmien arvioinnista (SGMOS 09-02).

- **Monivuotinen suunnitelma koskee** pienten pelagisten lajien kantoja, tarkemmin sanoen sardellin, sardiinin, makrillin ja hevosmakrillin kantoja sekä näitä kantoja Adrianmerellä hyödyntäviä kalastuksia.
- **Monivuotisen suunnitelman tavoitteina** on edistää yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita, erityisesti kestävän enimmäistuoton saavuttamista ja säilyttämistä asianomaisten kantojen osalta, kalastusalan kehittymistä kestäväksi ja kalastuksenhoidon tehokkaan kehityksen tuottamista. Monivuotinen suunnitelma luo osaltaan mahdollisuudet purkamisvelvoitteen täytäntöönpanolle.
- Ehdotetut **tavoitteet** ilmaistaan STECF:n suosittamana F_{MSY} -arvon ympärille sijoittuvana kalastuskuolevuuden vaihteluvälinä, joka olisi saavutettava vuoteen 2020 mennessä. F_{MSY} -arvon vaihteluvälit mahdollistavat asianomaisten kantojen hoitamisen kestäväan enimmäistuottoon perustuen ja parantavat suuresti ennustettavuutta alalla. Mukaan on otettu sardellia ja sardiinia koskevat tavoitteet, ja vaihteluvälit ovat STECF:n suosittamia⁹. Vaihteluvälit mahdollistavat kyseisten kantojen hoitamisen kestäväan enimmäistuoton pohjalta, ja niiden ansiosta voidaan tehdä mukautuksia tieteellisten lausuntojen muuttuessa ja samalla säilyttää mahdollisimman hyvä ennustettavuus. Kyseiset viitearvot ilmaistaan kutevan kannan biomassana, jos tiedot ovat kalakantojen osalta saatavilla.
- **Säilyttämisen viitearvot**, jotka ilmaistaan tonneissa kutukannan biomassana tai lukumääräisesti runsautena, sisältyvät monivuotiseen suunnitelmaan STECF:n määrittelemänä.
- **Suojatoimenpiteet ja erityiset säilyttämistoimenpiteet** liittyvät säilyttämisen viitearvoihin. Jos tieteellisessä lausunnossa todetaan jonkin asianomaisen kannan olevan kyseistä arvoa pienempi, kyseisen kannan osalta sallittuja saaliita olisi pienennettävä. Tätä toimenpidettä voidaan tarvittaessa täydentää muilla toimenpiteillä, kuten teknisillä toimenpiteillä tai komission tai jäsenvaltion kiireellisillä toimenpiteillä. Jotkin edellä mainituista toimenpiteistä voidaan toteuttaa alueellistamisen kautta.
- **Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset** annetaan alueellistamisen yhteydessä. Ne ovat tarpeen purkamisvelvoitetta koskevien poikkeusten jatkamiseksi (ja/tai muuttamiseksi) lajeilla, joiden osalta tieteellinen näyttö osoittaa eloonjäämisasteen olevan korkea, ja de minimis -poikkeusten jatkamiseksi (ja/tai muuttamiseksi) tieteellisten lausuntojen muutosten mukaisesti. Nykyään tällaiset poikkeukset, jotka hyväksytään Välimeren poisheittämissuunnitelman⁵ nojalla, ovat voimassa kolme vuotta.
- Monivuotisessa suunnitelmassa perustetaan jäsenvaltioiden kesken **alueellinen yhteistyö** säännösten antamiseksi purkamisvelvoitetta ja erityisiä säilyttämistoimenpiteitä varten tiettyjen kantojen osalta.
- **Valvontasäännökset** koskevat alusten satelliittiseurantajärjestelmää, ennakkoilmoituksia, sähköisiä kalastuspäiväkirjoja ja nimettyjä satamia. Ennakkoilmoituksen osalta on tarpeen mukauttaa neuvoston asetukseen (EY) N:o 1224/2009 sisältyviä yleisiä sääntöjä Adrianmeren ja sen pienten pelagisten lajien kalastusten erityispiirteisiin. Monivuotisen suunnitelman

kattamien kalastusten valvonnan parantamiseksi ulotetaan neuvoston asetukseen (EY) N:o 1224/2009 sisältyvien sähköisiä kalastuspäiväkirjoja sekä alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevien säännösten soveltaminen kaikkiin aluksiin, joiden suurin pituus on yli kahdeksan metriä. Nimettyjen satamien osalta tässä ehdotuksessa esitetään kynnysarvoa, jota suuremmat sardelli- ja sardiinisaalet saisi purkaa ainoastaan satamissa, joissa on tehostettu valvonta.

- Monivuotisen suunnitelman **arviointi säännöllisin väliajoin** tieteellisten lausuntojen perusteella. Suunnitelma olisi arvioitava viiden vuoden välein. Tämä ajanjakso mahdollistaa alustavasti purkamisvelvoitteen täysimääräisen täytäntöönpanon ja alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen ja täytäntöönpanon ja niiden vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa. Se on myös tieteellisten elinten vaatima vähimmäisaika.³⁷

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä²,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan olisi edistettävä meriympäristön suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävää hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY³ 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013⁴ vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan säännöt unionin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti. Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteina on muun muassa varmistaa, että kalastus ja vesiviljely ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä, soveltaa kalastuksenhoitoon

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu EUVL:ssä), ja neuvoston päätös, hyväksytty ... (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja ottaa kalastuksenhoidossa käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa.

- (3) Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) ja Välimeren yleisen kalastuskomission neuvoa-antavan tieteellisen komitean (GFCM–SAC) tieteellisistä lausunnoista on ilmennyt, että sardelli- ja sardiinikantojen hyödyntäminen Adrianmerellä ylittää kestäväen enimmäistuoton saavuttamisen edellyttämät tasot.
- (4) Vaikka Adrianmeren sardelli- ja sardiinikantoja hoidetaan sekä kansainvälisen hoitosuunnitelman mukaan GFCM:n puitteissa että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006⁵ nojalla hyväksytyjen kansallisten hoitosuunnitelmien mukaan, niitä kalastetaan edelleen liikaa, ja nykyisiä hoitotoimenpiteitä pidetään riittämättöminä sille, että kestävä enimmäistuotto saavutettaisiin vuoteen 2020 mennessä. Jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat ilmaisseet kannattavansa kyseistä kahta kantaa koskevien hoitosuunnitelmien laatimista ja toteuttamista EU:n tasolla.
- (5) Adrianmeren pieniin pelagisiin lajeihin nykyisin sovellettavat hoitotoimenpiteet koskevat vesialueille pääsyä, pyyntiponnistuksen valvontaa ja pyydysten käyttöä sääteleviä teknisiä toimenpiteitä. Tieteellisten lausuntojen mukaan saaliiden valvonta on tarkoituksenmukaisin keino kalastuskuolevuuden mukauttamiseksi ja se olisi nykyisiä tehokkaampi kalastuksenhoidon väline pienillä pelagisilla lajeilla⁶.
- (6) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä tarpeen mukaan minkälaisina yhdistelminä tahansa useampia säilyttämistoimenpiteitä, joihin kuuluvat muun muassa monivuotiset suunnitelmat, tekniset toimenpiteet ja kalastusmahdollisuuksien määrittäminen ja jakaminen.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan mukaisesti monivuotisten suunnitelmien olisi perustuttava tieteellisiin, teknisiin ja taloudellisiin lausuntoihin ja suunnitelmiin olisi sisällyttävä tavoitteita, määrällisiä tavoitteita selvine aikarajoiheen, säilyttämisen viitearvoja ja suojatoimenpiteitä.
- (8) Monivuotisella suunnitelmalla olisi pyrittävä edistämään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteutumista, erityisesti kestäväen enimmäistuoton saavuttamista ja säilyttämistä asianomaisten kantojen osalta, kalastusalan kehittymistä kestäväksi ja kalastuksenhoidon tehokkaan kehityksen luomista.
- (9) Lisäksi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklalla otettiin käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee myös kaikkia niiden lajien saaliita, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteessä III määriteltyjä vähimmäiskokoja. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1392/2014⁷ vahvistettiin kolmivuotinen

⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (EY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (Välimeri-asetus) (EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁶ Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF). *Assessment of Mediterranean Sea stocks - part 2* (STECF-11-14) (STECF:n arvio Välimeren kannoista – osa 2).

⁷ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1392/2014, annettu 20 päivänä lokakuuta 2014, poisheittämissuunnitelmasta Välimerellä harjoitettavaa tiettyjen pienten pelagisten lajien kalastusta varten (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 21).

poisheittämissuunnitelma, jossa säädetään de minimis -poikkeuksesta sardellin, sardiinin, makrillin ja piikkimakrillin purkamisvelvoitteen osalta Adrianmerellä. Purkamisvelvoitteen täytäntöönpanossa on aiheellista jatkaa delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1392/2014 vahvistettujen toimenpiteiden voimassaoloa sisällyttämällä niitä koskevat asetuksen säännökset monivuotiseen suunnitelmaan.

- (10) Ekosysteemilähtöisen toimintatavan mukaisesti ja direktiivissä 2008/56/EY esitetyn kalastukseen liittyvän kuvaajan lisäksi kalastushoidon yhteydessä on tarkasteltava kyseisen direktiivin liitteessä I esitettyjä kuvaajia 1, 4 ja 6.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kalastusmahdollisuudet määritellään monivuotisissa suunnitelmissa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.
- (12) On aiheellista vahvistaa kalastuskuolevuustavoite (F), joka vastaa kestävän enimmäistuoton (MSY) saavuttamisen ja ylläpitämisen tavoitetta, niiden arvojen vaihteluväleinä, jotka mahdollistavat kestävän enimmäistuoton (F_{MSY}) saavuttamisen. Nämä tieteellisiin lausuntoihin perustuvat vaihteluvälit ovat tarpeen, jotta voidaan joustavasti ottaa huomioon tieteellisten lausuntojen kehitys, edistää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja ottaa huomioon sekakalastusten ominaispiirteet. Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laskemat F_{MSY} -arvojen vaihteluvälit on johdettu niin, että pitkän aikavälin tuottoon aiheutuu enintään 5 prosentin vähennys kestävään enimmäistuottoon verrattuna.⁸ Lisäksi vaihteluvälin yläraja on asetettu niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta B_{lim} -arvoa pienemmäksi on enintään 5 prosenttia.
- (13) Kalastusmahdollisuuksien määrittelemiseksi olisi F_{MSY} -arvon vaihteluväleille vahvistettava yläraja normaalikäyttöä varten ja, jos asianomaisen kannan tilan katsotaan olevan hyvä, korkeampi yläraja tiettyjä tapauksia varten. Kalastusmahdollisuuksien asettaminen korkeampaan ylärajaan asti saisi olla mahdollista vain, jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa tai jos se on tarpeen lajien sisäisestä tai niiden välisestä vuorovaikutuksesta kannalle aiheutuvan haitan välttämiseksi taikka kalastusmahdollisuuksien vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi.
- (14) Jos kestävään enimmäistuottoon liittyvät tavoitteet eivät ole käytettävissä, olisi sovellettava ennalta varautuvaa lähestymistapaa.
- (15) Niiden kantojen osalta, joille kyseiset tavoitteet ovat käytettävissä, sekä suojatoimenpiteiden soveltamiseksi on tarpeen vahvistaa säilyttämisen viitearvot, jotka ilmaistaan sardelli- ja sardiinikantojen MSY $B_{trigger}$ - and B_{lim} -arvoina. Jos kannat ovat MSY $B_{trigger}$ -arvoa pienemmät, kalastuskuolevuutta olisi alennettava F_{MSY} -arvoa pienemmäksi.

⁸ Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – *Small pelagic stocks in the Adriatic Sea. Mediterranean assessments part 1* (STECF: Pienten pelagisten lajien kannat Adrianmerellä. Välimeri-arviot, osa 1) (STECF-15-14). 2015. [Euroopan unionin julkaisutoimisto, [Luxemburg, EUR 27492 EN](#), JRC 97707, 52 s.] [*The second part of this reference seems to be mistaken. OPOCE, please check.*]

- (16) Siltä varalta, että kannan koko pienenee B_{lim} -viitearvoa pienemmäksi, olisi otettava käyttöön muita suojatoimenpiteitä. Suojatoimenpiteisiin olisi sisällyttävä kalastusmahdollisuuksien vähentäminen sekä erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, jos kanta on tieteellisten lausuntojen mukaan uhattuna. Näitä toimenpiteitä olisi tarvittaessa täydennettävä muilla toimenpiteillä, kuten asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 artiklan mukaisilla komission toimenpiteillä tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 13 artiklan mukaisilla jäsenvaltioiden toimenpiteillä.
- (17) Niiden kantojen osalta, joille viitearvoja ei ole käytettävissä, olisi sovellettava ennalta varautuvaa lähestymistapaa. Sivusaaliina pyydettyjen kantojen tapauksessa olisi silloin, kun niiden kutukannan biomassan vähimmäistasoista ei ole tieteellisiä lausuntoja, toteutettava erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, jos korjaavat toimenpiteet ovat tieteellisten lausuntojen perusteella tarpeen.
- (18) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn purkamisveloitteen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi suunnitelmassa olisi säädettävä ylimääraisistä hoitotoimenpiteistä. Tällaiset toimenpiteet olisi vahvistettava delegoiduilla säädöksillä.
- (19) Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, yhteisten suositusten toimittamiselle olisi vahvistettava määräaika, kuten asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 edellytetään.
- (20) Suunnitelmassa olisi säädettävä myös tietyistä delegoiduilla säädöksillä hyväksyttävistä teknisistä liitännäistoimenpiteistä suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti nuorten kalojen suojelun osalta tai valikoivuuden parantamiseksi.
- (21) Sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä noudatetaan täysimääräisesti, olisi toteutettava erityisiä valvontatoimenpiteitä, jotka täydentävät neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009⁹ säädettyjä toimenpiteitä.
- (22) Koska Adrianmerellä pieniä pelagisia lajeja kalastavat alukset tekevät yleensä lyhyitä kalastusmatkoja, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklassa edellytetyn ennakoilmoituksen käyttöä olisi mukautettava siten, että ennakoilmoitukset on toimitettava vähintään puolitoista tuntia ennen arvioitua satamaantuloaika. Kun otetaan huomioon hyvin pieniä kalamääriä koskevien kalastusmatkojen rajallinen vaikutus kyseisiin kantoihin, on kuitenkin aiheellista vahvistaa ennakoilmoitusten kynnysarvoksi, että aluksella on vähintään yksi tonni sardellia tai sardiinia.
- (23) Koska sähköisten valvonnan välineiden ansiosta kalastusta, erityisesti kalastustoiminnan spatiaalista jakautumista ja kantojen hyödyntämistä, voidaan valvoa paremmin ja oikea-aikaisemmin, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 9 ja 15 artiklan mukainen alusten satelliittiseurantajärjestelmän ja sähköisen kalastuspäiväkirjan

⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

käyttö olisi ulotettava kaikkiin kalastusaluksiin, joiden suurin pituus on kahdeksan metriä.

- (24) Sardelli- ja sardiinisaaliille olisi vahvistettava kynnyksarvot, joiden ylittyessä kalastusaluksen edellytetään purkavan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa asetuksen (EY) N:o 1224/2009 43 artiklan mukaisesti. Näitä satamia tai lähellä rannikkoa olevia paikkoja nimetessään jäsenvaltioiden olisi lisäksi sovellettava kyseisen asetuksen 43 artiklan 5 kohdassa säädettyjä perusteita siten, että tosiasiallinen valvonta voidaan varmistaa.
- (25) Teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti sekä tiettyjen toimenpiteiden joustavuuden varmistamiseksi ja niiden kehittymisen sallimiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen täydentämistä makrillia ja piikkimakrillia koskevien korjaavien toimenpiteiden, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon ja teknisten toimenpiteiden osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (26) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi vahvistettava säännökset, joiden nojalla komissio voi määräajoin arvioida tämän asetuksen asianmukaista ja tosiasiallista soveltamista. Arviointi olisi suoritettava suunnitelmalle tehdyn tieteellisiin lausuntoihin perustuvan määräaikaisen arvioinnin jälkeen ja sen pohjalta. Suunnitelma olisi arvioitava viiden vuoden välein. Tämä ajanjakso mahdollistaa purkamisvelvoitteen täysimääräisen täytäntöönpanon ja alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen ja toteutuksen ja niiden vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa. Se on myös tieteellisten elinten vaatima vähimmäisaika.
- (27) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti ennen suunnitelman laatimista arvioitiin sen todennäköiset taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset¹⁰,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

¹⁰ Vaikutustenarviointi [lisätään viite, kun julkaistu].

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan monivuotinen suunnitelma Adrianmeren pienten pelagisten lajien kantoja varten.
2. Tätä asetusta sovelletaan sardellin (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiinin (*Sardina pilchardus*) kantoihin Adrianmerellä, jäljempänä 'asianomaiset kannat', sekä näitä kantoja hyödyntäviin kalastuksiin. Sitä sovelletaan myös toista tai molempia asianomaisia kantoja kalastettaessa Adrianmerellä saatuihin makrillin (*Scomber* spp.) ja piikkimakrillin (*Trachurus* spp.) sivusaaliisiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.
2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'Adrianmerellä' GFCM:n maantieteellisiä osa-alueita 17 ja 18;
 - b) 'GFCM:n maantieteellisellä osa-alueella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1343/2011¹¹ liitteessä I määriteltyä Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) maantieteellistä osa-aluetta;
 - c) 'pienten pelagisten lajien kannoilla' tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa lueteltuja kantoja tai mitä tahansa niiden yhdistelmää;
 - d) 'F_{MSY}-arvon vaihteluvälillä' kaikkia vaihteluvälin tieteellisesti osoitetuissa rajoissa olevia kalastuskuolevuuden tasoja, jotka sekakalastuksessa ja tieteellisten lausuntojen mukaan johtavat pitkällä aikavälillä kestäviin enimmäistuottoihin (MSY) vallitsevissa keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisten kantojen lisääntymisprosessiin;

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1343/2011, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, eräistä kalastusta koskevista säännöksistä GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) sopimusalueella ja kalavarojen kestävä hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 muuttamisesta (EUVL L 347, 30.12.2011, s. 44).

- e) 'MSY B_{trigger}-arvolla' kutukannan biomassan viitearvoa, jonka alittuessa olisi toteutettava yksittäisiä tarkoituksenmukaisia hoitotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että hyödyntämisasteet yhdistettyinä luontaisiin vaihteluihin johtavat kantojen elpymiseen suuremmiksi kuin tasot, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto pitkällä aikavälillä;
- f) 'Kalastusmahdollisuudella' määrällistä lainmukaista kalastusoikeutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena.

3 artikla

Tavoitteet

1. Monivuotisella suunnitelmalla edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, erityisesti soveltamalla kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, ja sillä pyritään varmistamaan meren elollisten luonnonvarojen hyödyntäminen siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan suuremmiksi kuin tasot, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.
2. Monivuotinen suunnitelma muodostaa tehokkaan, yksinkertaisen ja pysyvän kalastuksenhoidon kehyksen pienten pelagisten lajien kantojen hyödyntämiselle Adrianmerellä.
3. Monivuotisella suunnitelmalla edistetään saaliiden poisheittämisen lopettamista välttämällä ja vähentämällä mahdollisimman pitkälti tahattomia saaliita sekä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, purkamisvelvoitteen alaisten lajien osalta.
4. Monivuotisessa suunnitelmassa otetaan käyttöön ekosysteemilähtöinen lähestymistapa kalastuksenhoidossa sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin saadaan mahdollisimman pieniksi. Suunnitelma on yhdenmukainen unionin ympäristölainsäädännön, erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaisen tavoitteen kanssa.
5. Monivuotisella suunnitelmalla pyritään erityisesti
 - a) varmistamaan, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä I kuvaajassa 3 esitetyt edellytykset täyttyvät; sekä
 - b) edistämään muiden asiaankuuluvien direktiivin 2008/56/EY liitteessä I esitettyjen kuvaajien toteutumista siinä määrin kuin kalastus vaikuttaa niiden toteutumiseen.

II LUKU

TAVOITTEET, SUOJATOIMENPITEET JA ERITYISTOIMENPITEET

4 artikla

Sardellia ja sardiinia koskevat tavoitteet

1. Tavoitteena oleva kalastuskuolevuuden taso on saavutettava asianomaisten kantojen osalta mahdollisimman pian ja asteittain vuoteen 2020 mennessä ja pidettävä sen jälkeen liitteessä I esitettyjen vaihteluvälien sisällä ja 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden mukaisena.
2. Kalastusmahdollisuudet määritellään tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa A esitettyjä tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä noudattaen.
3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet voidaan määritellä liitteen I sarakkeessa A esitettyjä kalastuskuolevuuden tasoja alemmille tasoille.
4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kalakantaa koskevat kalastusmahdollisuudet voidaan määritellä liitteen I sarakkeessa B esitettyjen kalastuskuolevuuden vaihteluvälien mukaisesti edellyttäen, että asianomainen kanta on liitteen II sarakkeessa A esitettyä kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa suurempi,
 - a) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa;
 - b) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajien sisäisestä tai niiden välisestä vuorovaikutuksesta kannalle aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi;
 - c) jotta kalastusmahdollisuuksissa peräkkäisinä vuosina esiintyvät vaihtelut saadaan rajoitettua enintään 20 prosenttiin.

5 artikla

Suojatoimet

1. Kutukannan biomassan vähimmäis- ja raja-arvoina ilmaistut säilyttämisen viitearvot, joita asianomaisten kantojen täyden lisääntymiskyvyn turvaamiseksi on sovellettava, esitetään liitteessä II.
2. Jos tieteellisten lausuntojen mukaan jommankumman asianomaisen kannan kutukannan biomassassa on tämän asetuksen liitteen II sarakkeessa A esitettyä kutukannan biomassan viitevähimmäisarvoa pienempi, on toteutettava kaikki

asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti kestäväen enimmäistuoton mahdollistavaa tasoa suuremmaksi. Tämän asetuksen 4 artiklan 2 ja 4 kohdasta poiketen asianomaisten kantojen kalastusmahdollisuudet on määriteltävä tasolle, joka vastaa tämän asetuksen liitteen I sarakkeessa A esitettyä vaihteluväliä pienemmäksi alennettua kalastuskuolevuutta, ottaen huomioon asianomaisen kannan biomassan vähentyminen.

3. Jos tieteellisten lausuntojen mukaan jommankumman asianomaisen kannan kutukannan biomassassa on tämän asetuksen liitteen II sarakkeessa B esitettyä kutukannan biomassan viiteraja-arvoa (B_{lim}) pienempi, on toteutettava lisää korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti kestäväen enimmäistuoton mahdollistavaa tasoa suuremmaksi. Näihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat eritoten ja 4 artiklan 2 ja 4 kohdasta poiketen kuulua asianomaisen kannan kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen.

6 artikla

Erityiset säilyttämistoimenpiteet

Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pienten pelagisten lajien kantojen säilyttämiseksi tai jos sardellin ja sardiinin tapauksessa jommankumman kannan kutubiomassa on tietyssä vuonna tämän asetuksen liitteen II sarakkeessa A esitettyä säilyttämisen viitearvoja pienempi, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 16 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) pyydysten ominaisuudet, erityisesti silmäkoko, pyydysten rakenne, pyydysten koko tai valikoivien laitteiden käyttö valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi;
- b) pyydysten käyttö ja käyttösyvyys valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi;
- c) kalastuksen kieltäminen tai rajoittaminen tietyillä alueilla kutevien kalojen ja nuorten kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen tai muiden kuin kohdekalalajien suojelemiseksi;
- d) kalastuksen tai tiettyjen pyydystyyppien käytön kieltäminen tai rajoittaminen tiettyinä aikoina kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen tai muiden kuin kohdekalalajien suojelemiseksi;
- e) säilyttämisen vähimmäisviitekoot nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi;
- f) muut valikoivuuteen liittyvät ominaisuudet.

III LUKU

PURKAMISVELVOITTEeseen LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

7 artikla

Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset Adrianmerellä pyydettyjen pienten pelagisten lajien osalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 15 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti seuraavista:

- a) purkamisvelvoitteen soveltamista koskevat poikkeukset sellaisten lajien suhteen, joiden osalta on tieteellistä näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, ottaen huomioon pyydysten, kalastuskäytäntöjen ja ekosysteemin ominaisuudet, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon helpottamiseksi; sekä
- b) de minimis -poikkeukset purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi; tällaisista de minimis -poikkeuksista säädetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden varalta, ja niiden on oltava siinä säädettyjen ehtojen mukaisia;
- c) saaliiden kirjaamista koskevat erityiset säännökset, erityisesti purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon seurantaan varten; sekä
- d) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi.

IV LUKU

ALUEELLISTAMINEN

8 artikla

Alueellinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1–6 kohtaa.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, voivat toimittaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisiä suosituksia ensimmäisen kerran kahdentoista kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sekä sen jälkeen aina kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun monivuotisen suunnitelman arviointi on toimitettu tämän asetuksen 14 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat toimittaa tällaisia suosituksia myös silloin, kun ne katsovat sen tarpeelliseksi, erityisesti tapauksissa, joissa jommankumman tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kannan tilanteessa tapahtuu äkillinen muutos. Yhteiset suositukset tiettyä kalenterivuotta

koskevista toimenpiteistä on toimitettava viimeistään edeltävän vuoden 1 päivänä kesäkuuta.

3. Tämän asetuksen 6 ja 7 artiklassa annetut valtuudet eivät rajoita komissiolle muiden unionin oikeuden määräysten ja säännösten, asetuksen (EU) N:o 1380/2013 säännökset mukaan lukien, nojalla annettujen valtuuksien soveltamista.

V LUKU

VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

9 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1224/2009

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tässä luvussa säädettyjä valvontatoimenpiteitä sovelletaan niiden toimenpiteiden lisäksi, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1224/2009.

10 artikla

Ennakkoilmoitus

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisessä artiklassa tarkoitettu määräaika ennakkoilmoituksen tekemiselle on vähintään puolitoista tuntia ennen arvioitua satamaantuloaika. Rannikkojäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti antaa luvan aikaisempaan satamaantuloon.
2. Ennakkoilmoitusvelvoite koskee unionin kalastusalusten päälliköitä, joilla on aluksella vähintään yksi tonni sardellia tai yksi tonni sardiinia.

11 artikla

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1224/2009 9 artiklan 2 kohdassa annettujen säännösten soveltamista laajennetaan kalastusaluksiin, joiden suurin pituus on vähintään kahdeksan metriä ja jotka kalastavat kohdennetusti pieniä pelagisia lajeja Adrianmerellä.
2. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 9 artiklan 5 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta aluksiin, jotka kalastavat kohdennetusti pieniä pelagisia lajeja Adrianmerellä, niiden pituudesta riippumatta.

12 artikla

Kalastuspäiväkirjan sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1224/2009 15 artiklan 1 kohdassa säädetty velvoite, joka edellyttää sähköisen kalastuspäiväkirjan pitämistä ja lähettämistä sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran päivässä, laajennetaan koskemaan myös sellaisten unionin kalastusalusten päälliköitä, joiden suurin pituus on vähintään kahdeksan metriä ja jotka kalastavat kohdennetusti sardellia tai sardiinia.
2. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 15 artiklan 4 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten alusten päälliköihin, jotka kalastavat kohdennetusti sardellia tai sardiinia, niiden pituudesta riippumatta.

13 artikla

Nimetyt satamat

Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 43 artiklassa säädetty kynnysarvo, jota sovelletaan monivuotisen suunnitelman kattamien lajien elopainoon ja jonka ylittyessä kalastusaluksen edellytetään purkavan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa, on

- a) 2 000 kg – sardelli
- b) 2 000 kg – sardiini.

VI LUKU TARKISTAMINEN

14 artikla

Monivuotisen suunnitelman arviointi

Komissio varmistaa, että monivuotisen suunnitelman vaikutukset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin kantoihin ja niitä hyödyntävään kalastukseen arvioidaan viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Komissio toimittaa arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

VII LUKU MENETTELYSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä viiden vuoden ajaksi 6 ja 7 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 ja 7 artikkelissa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 6 ja 7 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

VIII LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja